"O vjernici, od vijesti poslanstva ostali su samo istiniti snovi koje musliman usnije ili neko za njega usnije. Zabranjeno mi je da (Kur'an) učim na ruku'u i na sedždi. Na ruku'u veličajte Gospodara, a na sedždi što više učite dove, jer je to pogodan trenutak da vam bude uslišano."

Prenosi se da je Ibn Abbas, radijallahu 'anhuma, kazao: "Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem,odmače zastor, a ljudi su za Ebu Bekrom bili poredani u safove, pa Poslanik reče: 'O vjernici, od vijesti poslanstva ostali su samo istiniti snovi koje musliman usnije ili neko za njega usnije. Zabranjeno mi je da (Kur'an) učim na ruku'u i na sedždi. Na ruku'u veličajte Gospodara, a na sedždi što više učite dove, jer je to pogodan trenutak da vam bude uslišano.'"

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, otkrio je prekrivač na vratima svoje kuće, a ljudi su bili poredani u redove iza Ebu Bekra, radijallahu 'anhu, klanjajući u džematu. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nije mogao da im klanja jer je bio bolestan, pa je naredio Ebu Bekru da ih predvodi u namazu. Tom prilikom je rekao: "'O vjernici, od radosnih vijesti (mubešširat) poslanstva ostali su samo istiniti snovi." Nakon smrti Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, Objava je prestala silaziti i ostali su samo istiniti snovi koji su u suglasju sa stvarnošću. Vjernici koji sanjaju te snove biće radosni zbog toga i oni će im povećati vjerovanje i ustrajnost. Snovi su dio poslanstva jer je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, u početku vjerovjesništva imao snove koji bi mu se obistinjavali, tako da su snovi dio njegovog, sallallahu 'alejhi ve sellem, poslanstva. "Mubešširat (radosne vijesti)": ovaj izraz je korišten jer se u većini slučajeva radi o radosnim vijestima, a može se desiti da snovi nekada budu opomena od Allaha. To je istina koju Allah pokaže vjerniku iz blagosti prema njemu, kako bi se pripremio za ono što ga čeka. Dakle, istiniti snovi mogu biti radosna vijest za vjernika ili upozorenje na nemarnost. "koje musliman usnije ili neko za njega usnije": bez obzira da li ih musliman sanjao ili neko drugi za njega usnio nešto. "Zabranjeno mi je da (Kur'an) učim na ruku'u i na sedždi": Allah Uzvišeni zabranio je Svome Vjerovjesniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, da uči Kur'an dok je na sedždi i na ruku'u, a ono što je njemu, sallallahu 'alejhi ve sellem, zabranjeno, pravilo je da je i nama zabranjeno, osim u slučaju kada postoji dokaz da se on nekim propisim posebno izdvaja. Ovo se odnosi na situaciju u kojoj klanjač ciljano uči ajete na ruku'u i na sedždi, ali ako učeći ajete cilja na učenje dove, onda takav postupak nije sporan, jer u hadisu stoji: "Djela se cijene prema namjerama." Razlog ove zabrane, a Allah najbolje zna, jeste što su ruku' i sedžda stanja poniznosti, i što se sedžda čini na zemlji, a Kur'anu ne priliči da se uči u tim stanjima. "Na ruku'u veličajte Gospodara": tj. izgovarajte:

"Subhane Rabbijel-Azim", i druge vidove veličanja i zahvala koje su prenesene da se izgovaraju na tom mjestu, "a na sedždi što više dovite": klanjač bi trebao, dok je na sedždi, što više učiti dove jer je sedžda mjesto stanje u kojem se prima dova. Muslim prenosi da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kazao: "Rob je najbliži svome Gospodaru dok je na sedždi, zato tada mnogo učite dove." Međutim, dove se trebaju učiti nakon izgovaranja: "Subhane Rabbijel-E'ala", jer to je obavezna dova koja se uči na sedždi. "jer je to pogodan trenutak da vam bude uslišano": to je trenutak kada postoji velika mogućnost da se primi vaša dova, jer tada je rob najbliži svome Gospodaru. Na tom mjestu pohvalno je što dulje i više učiti dovu, ako čovjek klanja sam ili u džematu koji voli da dugo ostaje na sedždi.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10922